

Jan-Antoon-Frans Pauwels

Het nuttig en genoegelyk tyd-verdryf, of geestryke punt-dichten... Derde deel.
Behelzende de boertige zin-greepen tot vermaek.

Antwerpen, J.P. de Cort, 1807

Grafschrift van eenen Onbekenden.

Ik lig hier onder in de kist:

Ik zeg 't U, of gy 't niet en wist.

Grafschrift van eenen Soldaet.

Hier ligt een' Oorlogs-man, door 't zweerd geveld;

Gy wist nog meer, had hy 't U zelf vertelt.

Op het Graf van eenen *Nondum-expertissimus*.

Hier ligt een jongen Doctor neer;

Ik zeg het al in eenen keer:

Hier rust, die and're rusten deed;

Want hy genas nooyt eenig leed.

Graf-schrift van eenen zoo-gezeyden Propheet.

Hier heb ik neergelegt myn stervelyke leden;

'K wist, dat ik eens den weg van alle vleesch moest treden:

'Twas op een' Saterdag, dat ik kwam t'overlyden,

Verzekerd, dat ik dan tot Zondag niet moest byden.

Grafschrift van *Jan Schaep*.

Jan Schaep ligt onder deezen steen:

Hy wierd benyd van groot en kleen;

Maer hy waer nimmer zoo beneeden,

Waer hy een *Lam* vroeg overleeden.

Graf-schrift van zeker Kleermaeker.

Terwyl' ik vinnig sneed door 't laeken,

Kwam ik myn vinger eens te raeken;

Ik ben er eynd'lyk van gestorven,

En heb deez' plaets voor my verworven:

Die my den kost en 't leven gaf,

Dat was de scheer, en 'k stierf'er af!

Graf-schrift van eenen grooten dronkaerd.

Hier lig ik, die veel dronk; dit zeg ik U myn' Vrinden:

Geen lichaem, maer veel eer zoud g'hier een bierton vinden.

Ander van eenen ligtveerdigen Balon-maeker.

Die 't hemelsch heb gezegt, als ik op d'aerd moest leeven,

Ben nu het hemelsch quyt; en d'aerd' is my gegeeven.

Graf-schrift.

Een Dekker ligt hier in het Graf;

En vraegt'er iemand nae zyn dood,

Hy ley met vallen 't leven af,

En gaf den geest in deezen nood:

Vraegt iemand weer, hoe-dat het kwam?

Mits by te ras zyn' neer-komst nam.

Dronkaerds Graf-schrift.

Ik, die lig onder deezen zerk,

Zag liever d' *herberg*, als de *Kerk*:

Verwondert zich hier iemand van,

Hy is geen' meester van de *kan*.

Graf-schrift.

Hier ligt een Man, een' grooten Eeter,
Vergeeft het hem: hy wist niet beter.

Zeldzaam Graf-schrift.

Hier ligt een' *Jouffer* met *haer' Hond*,
Daer Zy geduerig wel mê stond:
Het beestjen was Haer wonder *chaer*,
En 't leefde langen tyd met Haer:
'T is eyndelyk met Haer gestorven,
En heeft met Haer dit schrift verworven...
Waer zyt gy, die een' *Hond* versmaed,
Als *Hondens-naem* op zerken staet?...

Gelykvormig Graftschrift.

Hier onder ligt al lang gedolven *dronken Jan*,
Hy hield meer van het *bier*, als van de beste *kan*.

Graf-schrift van eenen *Weet-draeger*.

Met *dit* of *dat* wint elk *zyn brood*;
Maer 'k won *het myn* met 's anders dood.

Begraef-plaetse van eenen armen Man.

Ik was bermhertig, want ik liet de luyzen eeten,
Maer na, nu word ik van de wormen zelf gebeeten:
Ik dagt nogtans altyd, dat my deez' zouden spaeren,
Om dat de luyzen meest hun naeste maegschap waeren.

Graftschrift van zeker *Rechtsgeleerden*.

Hier rust, die and're nooyt liet rusten,
Ik zeg een' *Advocaet*:
Zou u dit zelve Lot niet lusten,
Geeft niemand *kwaeden raed*.

Van diergelyken *al-te-baetzugtigen*.

In d' *Hemel* is hy niet, die hier gedolven is;
Hy *stool* te veel van and'ren:
In 't *Vagevuer* ook niet, dat houd ik even-wis;
Wie twist daer met elkand'ren?
In d' *hell* ligt hy dan om *zyn' schulden*;
Maer *Pluto* wou hem schier niet dulden.

Op de Sepulture van *Hans Cras*.

Hans Cras was *Eerzaam* in zyn' handel,
En ook *Godvrugtig* in zyn' wandel,
Hy stierf, gelyk hy had geleeft:
Hy dagt ook op den dag van *Morgen*,
En bleef dus voor zyn' Ziele zorgen;
Dat ons een goed bedenken geeft...
Dat wy *dit* neerstig overdagten,
Wy zouden een goed *eynd'* betragten!

Ander.

Waer is 't, zey iemand, *mynen Vrind*,
Dat men die Graf-geschriften vind?
Ik heb den Man aenstond gevat:
Gy moet niet na Sint Jacob gaen;
Ik weet het korter hier gedaen;
Gaet maer na't midden van onz' Stad.

*Men vind veel' vraegers deezen tyd,
Maer nog meer praeters; kort gezeyd.*

Grafschrift van eenen Kater.

Hier ligt begraeven Hans, den vader van de *Katten*,
Den vyand van de *muys*, de geessel van de *ratten*,
Doch mits hy *vogels* vong, en roofde *vleesch* en *visch*,
Zoo was zyn lot bestemd, en ook zyn' dood gewis.
*Komt Katers all'-gelyk, en wilt uw' Vorst betreuren:
Maer wagt u van den roof, of 't zal u ook gebeuren.*

Ander van eene Kattin.

Hier ligt begraeve *Poot*,
Die menig *beetjen* at,
Neep menig *vogel* dood,
En spaerde *muys*, noch *rat*.
*Zou iemand hier iets meer verlangen?
De Vangster wierd ook eens gevangen.*

Graf-schrift van een' Bacchusgezel.

Hier ligt een' man zeer-jong vermoord;
Door wie het kwam, wierd niet gehoord:
Het was noch' *Peer*, noch' *Klaes*, noch' *Jan*;
Maer 't was *de kragt van Pint en Kan*.

Grafschrift.

Hier ligt, doch zonder zerk, verdronkt, luye *Lyn*:
Vraegt gy, hoe-dat het kwam t' was van den *brandewyn*.

Ander, daer aen gelyk.

Hier nevens ligt haer' Man, die staeg in 't nat wou weezen:
Als hy gestorven was, wierd hy maer eerst geneezen.

Grafschrift van een' Boek-drukker.

Ik, die met drukken bleef in 't leven,
Lig, zonder *druk*, in 't graf hier neven.

Ander.

Ik was een' *Binder* van de Boeken,
Maer mynen Naem die is te zoeken;
Dit kan ik zeggen, zoo het past:
Ik was een' *ongebonden gast*.

Grafschrift van eenen gehangen dief.

Ik, die my dikwils heb behouwen
Met *leeders*, *bouten*, en met *touwen*,
Die vond in *alle dry* te saemen,
Dat zy my eens het leven namen.

Grafschrift van eenen straet-poëet.

Hier ligt een *slegt' Poëet*, en van een' *luyen aerd*;
Hy was als uyt den drek van *Pegasus* gebaerd.

**Op 't Begraeven van Jan La-vendel
Wagen-maeker tot Mechelen, op't nieuw Kerk-hof.**

1.

Hier ligt *La-vendel*, lieve Vrinden;
Den Man en was geen' *nieuw-gezinden*,
En daerom heeft het hem gespeeten,
Dat hy hier 't *eerst* wierd neêrgesmeten.

2.

Gy Leezer, die dit Graf-schrift leest,
Wilt aen den Man *goê ruste* zeggen;
La-vendel is zyn Naem geweest:
Die veel gestaen had, moest eens leggen.

3.

Dat *Jan La-vendel* spreek kon,
Ik wed, den Man die zou ons klaegen,
Dat, schoon hy 't met *den wagen* won,
Hy niet en wierd na 't graf gedraegen.

4.

La-vendel is hier neergezonken;
Een' Peerd dat bragt hem na den put;
'T gerugt en heeft niet verr' geklonken:
Want hy wierd seffens afgeschud... .
Wilt iemand hier meer uytleg van?
Den *Wagen* bragt den *Wagen-man*.

5.

Waerom *La-vendel* van een' beest
Hier is het eerst gebragt geweest,
Dat mag men aen hem zelf niet vraegen,
Maer aen den menner van den wagen.

6.

La-vendels lyk is hier gekoomen;
Maer zonder *Priester, Kruys, en Vaen*:
Waerom en dient niet waergenomen;
'T was buyten zyne weet gedaen.
Zeker' *Dichter* maekte op hem 't volgende.

Hier is de romp van *Jan La-vendel*
Voor-eerst de *Lyk-kar* afgeschud,
Een' Beest die bragt hem na den put,
In steê van *Paep, en Kruys, en Vendel*.

Waer-op ik dan maekte *dit Repliek*.

In steê van *Priester, Kruys, en Vendel*,
Wierd *Jan La-vendel* in den put,
Als Beest, de *Lyk-kar* afgeschud:
Hy kreeg een' *Graf-steê* zonder grendel.

Slot hier van.

La-vendel, een zeer-aerdig' Man,
Die ider-een kon vergenoegen,
Ligt hier alleen; ô vrômen *Jan!*
Men doet uw' *Lyk-klagt* in de kroegen:
Maer vrugt'loos word gy daer beklaegt;
Want niemand hoort, wat dat gy vraegt.

Grafschrift van eenen *logenaer*.

Wilt iemand weeten, wie ik was;
Myn' Lichaem dat verging in asch.
'T zal U genoeg zyn nog te weeten:
Hoe dikwils 'k loog, ben ik vergeeten...
Nu weet gy echter, wie ik was,
Want *liegen* koomt hier niet te pas.

Grafschrift.

Hier ligt een' *Belleman*, wie heeft het nog gehoord!
Hy roept: *den eenen zegg' het aen den and'ren voord*.

Grafschrift.

Hier rust het koud gebeen' van een', die lange Jaeren
Met 't *steen* gequellen was: dees' *steen* moest dit verklaeren.

Grafschrift.

Hier ligt een *drinken-broêr* (wilt weeten)
Die meest in d' herberg was gezeeten;
Zyn *wyf* en wou hem niet beklaegen:
Want z' had hem zelf na 't graf gedraegen.

Ander.

Dries was verblyd, dat *Threês* hier lag,
En dat hy haer begraeven zag,
Maer zy had min aen hem verlooren,
Die Haer de dood zelfs had gezwooren.

Ander van eenen quidam.

'K lag in de kist,
Eer ik het wist;
Maer of gy daer had mê vergeeten,
Ik laet het u *by-tyds* nog weeten.

Aerdig Grafschrift.

Hier ligt begraeven een' verdrongen,
Eer hy nog was te grond gezonken:
Vraegt gy, wat hier de reên van is?
Hy wilde *swemmen*, was geen' *visch*.

Ander, meer-ernstig.

Hier-onder ligt een' *van kwaey zaeken*,
Maer of zyn' Ziel zal *opwaerts* raeken,
Dat is onzeker: mits veel' Menschen
Hem om 't krakeel in d' *helle* wenschen.

Grafschrift van een' Brouwer, gevallen in den ketel.

Ik *brouwde* Bier tot iders dorst,
Voor d' *Onderdaenen*, voor den *Vorst*,
En kon den kost hier door verwerven:
'T geval (voorwaer te-byster-stout!)
Heeft my de dood, eylaes! *gebrouwt*;
'Tgeen' my *beheld*, dat deed my *sterven*.

Ander van zekeren Bakker.

Hier rust ik, die voor *weynig geld*
Aen veel' *de kragten* heb herstelt:
Den *Oven* was *een open graf*,
Dat my geduerig lessen gaf:
Het *vuer*, dat my was by de hand,
Verbeeldde my *den helschen brand*:
Ja zelve nog het *witte-brood*
Vertoonde my *de bleeke dood*:
Wie had gedacht, dat *mijnen Stiel*
Zoo-nut kon weezen *voor de Ziel*?

Dichters eyge Grafschrift,

Hier lig ik, die *veel'* *zaeken* schreef,
Daer ik een-ander door kon stigten:
Zoo-dat myn' Penn' geweldig dreef,
Om *valschheyd* 't masker af-te-ligten:
Ik mengde 't *nut* ook met 't *vermaeken*;
Doet uw profyt, en red uw' *Zaeken*.

Graf-schrift van Zoo-wie.

Hier onder ligt een' *geestig' Man*,
Zyn' eersten Naem was *eenen Jan*,
Die ider kon vermaeken:
Want hy gaf menig' werven stof
(Het kan ook dienen tot zyn' lof),
Tot *boert'*, en *nutte zaeken*:
Zyn' lichaem is gegaen in asch,
Hy is niet meer, dat hy eens was,
Die u kwam troost te geeven:
Dit laet hy U voor Testament,
Want zyn goed hert is U bekend:
Wilt wel en vrolyk leeven.

Op het Graf van zekeren Toren-wagter.

Ik heb *gewagt*,
Tot-dat den nagt
Schier was verdweenen:
Nu *wagt* ik med',
Tot Gods Trompet
Zal zyn verscheenen.

Grafstede van een doortrapt Practisyn.

Hier ligt een' *Advocaet*, die and're kwaelyk ried:
Den *duyvel laat hem gaen*; den *Hemel* wilt hem niet,
Den *Hemel* wilt hem niet, die niets en deed, als *liegen*;
Dan *duyvel laet hem gaan*; want hy mogt hen *bedriegen*.

Schrift op 't Graf van eenen debauchant.

Hier ligt een' *voltairist*: hy leefde zonder spaeren,
En, als een' *bon vivant* of *vrygeest*, zonder schrik,
Of liever als een' *beest* in woorden, werken, schik:
Waer 't wonder, dat hy voor den duyvel was gevaeren?

Op 't Graf van Maria Stuart.

Hier ligt die *Engeland* een *Eng'len-land* wou maeken,
Maer die door *tyrannie* wierd uyt den weg gerukt:
O *Engeland!* men zag uw' ondergang haast naeken,
Gy wilde grooter zyn, maer 't is u gantsch mislukt.

Op 't Graf van eenen Comediant.

Sta Lezer hier een wyl'; maer U dient niet geweent:
Die ider lachen deed, ligt onder dit gesteent.

Op Dat van eenen Anderen.

Gy moogt U niet te veel op 'swerelds vreugd betrouwen;
Zyn speelen nam een eynd', en't moge U ook berouwen.

Op 't begraeven van zeker' gierigaerd.

Al wat hy noodig had, of niet,
Hy heeft het altyd willen derven;
Het is dan eyndelyk geschied,
Dat hy *elendig* kwam te sterven;
Hy was *zoo-vrek*, en *ongezind*,
Dat hy nooyt *aelmoes* heeft gegeeven,
Ja dat men zelfs van hem bevind,
Dat hy maer nauwelyks kon leeven:
Ik weet ook zeker, dat hy 't wist,
Hy klaegde van den kost der *kist*.

Op 't afsterven van zeker' drinkhals.

Die op *gezondheyd dronk* van die en deze Vrinden,
Moest eyndelyk hier door zyn' *ongezondheyd* vinden.

Ander.

Hy ligtte *kroezen* uyt, en bekers nog-zoo-groot,
Dit nauw'lyks proeven kon *den beker van de dood*.

Ander.

Zyn buyk dat was een Graf; maer dit heeft hem verdrotten,
Dat eens het *eene Graf* in 't *Ander* wierd gesloten.

Zeldzaam grafschrift.

Hier ligt een' *ouden Beul*: vraagt iemand na zyn' jaeren?
Hy kwam tot honderd; maar
Was zelden in gevaar:
Omdat de *dood* altyd *haer' Dienaers* plagt te spaeren.

Een diergelyk van eenen Loodgieter.

Hier lag een' *zwaeren Vent*: waar is hy heen gevaeren?
Daer's niemand, die het weet; een-ider denkt 'er van,
Dat hy nog *dwaelend'* is, had *Charon* deezen Man
Genomen in zyn' boot, hy waar te grond gevaeren.

Op de Rust-plaetse van Willibrordus Bosschaert.

Dit *schoone Bloemen* vrot in aangenaeme verven,
Ligt onder deezen steen, en heeft zeer-wel gedagt,
Dat ook *den Konstenaer* eens eyndelyk moest sterven,
Gelyk een' *Bloem* vergaet, eer-dat men 's heeft verwagt.

Ander.

Myn' Stukken zyn bekend by-nae in alle Kusten,
Myn' Naem is wyd-vermaard, myn *Lichaem* ligt te rusten;
Maer, Leezer, die myn *Grafschrift* leest,
Denkt vry: zyn *Graf-stee* is geweest.*
*Te weeten in O: L: V: Broeders-kerke.

Op zekere Graf-spreuke.

Ars est longa, vita brevis,
Schreef een' *Doctor* op zyn graf,
Daer ik dit *repliek* op gaf:
Numquam Medicus sit levis.

Ander.

Waer dit geschreeven staet, zult gy my weder vraegen;
Ik heb 't u reeds gezeyd: gy moogt my niet meer plaegen.

Verscheyde Graf-schriften.

Op het Graf van eenen hooveerdigen.

Ik meynde, dat ik alles was;
Nu ben ik weynig stof en asch.

Van eenen gierigaerd.

Ik heb het aerdsch gezegt, bevind nu tot myn' smert,
Dat alles anders niets, als stof en aerde werd.

Van eenen onkuyschen.

Ik brandde door het vuer van ongeregeldheyd;
Na brand ik in een vuer, dat paelen kent, noch tyd.

Van eenen nydigaerd.

Dat gy nog leeft, dit doet my spyt,
Zoo quelt my nog d'afgunstigheyd!

Van eenen gulzigaerd.

Ik, die de beste spyzen heb betragt,
Wierd van de wormen eens ten disch verwagt.

Van eenen grammoedigen.

Geen' Mensch heb ik het leven willen spaeren,
Waer kon ik anders, als ter helle vaeren?

Van eenen luyaerd.

Nooyt had ik lust tot Wetenschappen:
De dood weet luyaerds te betrappen.

Op het Graftchrift van zekeren Zerk:

Terra tegit terram.

Aerde, die van aerde kwam,
Dekt hier aerde: 't is te zeggen ,
Dat zy hier haer rust plaets nam,
Om het sterff'lyk af-te-leggen....
Hooft dit aerde, wie gy zyt,
Gy zult eens in aerde keeren;
Daer gy nog zyt in den tyd,
Kont gy van die derde leeren,
Hoe men trekt na d' Eeuwigheyd.

Ander van 't zelve.

Ik ben verplaetst*; maer weet het niet,
Waerom men my zoo-haest verstiet;
Ik ben in *onrust* hier gekomen,
Die niemand had *zyn' rust* benomen.

*Ligt nu in O: L: Vrouwe Kerke.

**Stemme van een' honderdjaerige Jouffrouw,
alhier overleede A° 1805.**

Ik leefde langen tyd, en kwam tot hooge jaeren,
Gelyk een-ider zey, en zoo ik ondervond;
Maer om op deezen zin my nader te verklaeren.
En zoo ik heb gezien, ik leefde maer een stond.

Zyn Graftchrift.[vogel]

Ik zong eens helder, 'k zwyg nu stil;
Schoon dat ik nog al zingen wil:
Want die my hoorde, weet nog wel,
Dat ik eens zong gelyk een' bel.

Ander.

Weet, die passeert voorby myn Graf,
Myn' Meester my dit Graf-schrift gaf:
Rust Vogel, rust in vrê, want gy deed niemand kwaed;
Gelyk maer-al-te-veel by Menschen ommeget.

'T Graf van *Sincérus*.

Hieronder lig ik zonder spreekken;
Maer 'k had, als andere, myn' gebreken.

Op 't Graf van *Guilielmus Ghysbrechts*.

Den Man, die hier begraven ligt,
Verwekte *Twaelf* zeer-frissche *Kind'ren*;

Maer, om zyn' lof niet te vermind'ren,
Hy heeft-ze door zyn' Deugd gestigt:
Het waeren *Zoonen* ('t wou zoo weezen)
Want 'k heb het nergens nog geleezen;
Men zou 'er zelfs zeer-weynig' noemen,
Die zich van *Zeven* kunnen roemen.

Ander.

Mits Deez' nu. Alle twaalf syn' eyge Zoonen waeren,
Zoo noem ik Hem den Baes, en Vader aller Vaëren.

Ander.

Zy volgden Alle twaelf malkand'ren:
Hy had 'er Twaelf; en ook geen and'ren.

Nog een-ander.

Vraegt iemand, waer Hy ligt begraeven?
In St. Michiels, maer deezen zerk
Ligt nu in Onz'-liev'-vrouwe-kerk:
Welk' was zyne Qualiteyt, of Gaeven?
Hy was Ap'theker ('t staet 'er by)
Ja zelfs Ap'theker van d'Abdy.

Tot slot van Deezen.

Waerom moest deezen zerk verhuizen?
Ons staet niet alles uyt-te-pluizen.

Oordeel over een Grabschrift.

Ik vond op zeker keer een' zerk
(Het was in *Predikheeren-kerk*)
Van een', die Koopman was in *Wyn*,
En ook in groote *Molen-steenen*...
Een ander' vroeg: *hoe kan dat zyn?*
Ik gaf hem d'antwoord ook met eenen:
'K geloof, dat 't zoo genomen werd;
Hy voegde 't Weeke by het *Hard*.

Op 't graf van eenen *dronkaerd*.

Hier ligt begraeven eenen *dronken*,
Die *pot en pint* had uytgeklonken,
En leefde g'lyk een *zwyn*:
My dunkt, ik hoor hem tot my spreken:
All' myn vermaek is afgewe'ken!
Ik lig in dorst en pyn!

Reyzigers Grabschrift.

Ik heb de *Wereld* rond-gereyst;
Maer ziet! de dood my 't leven eyscht,
Als ik was t' *huys gekomen*:
'T is zeker waer, dat niemand heeft
De Rust, die hem de *Dood* eens geeft,
Als 't word in agt genomen.

Op het Graf van eenen *Edelman*.

Hier ligt een' *Man van edel bloed*;
Zyn *lyf* is voor de *wormen* goed,
Maer of zy daer verschil in vinden,
Dat wil ik hier niet onderwinden:
'T is echter zeker, en nooyt mis,
Dat hy een' Mensch, als ander', is.

Grafschrift van eenen Zee-held.

Ik, die hier nederlig, tot *wormen-aes* begraeven,
Wensch U, ô wandelaer, als my, na't woelen d'haven,

Ander van eenen Krygs-held.

Ik bleef ten laetsten in 't *gevegt*,
Nu lig ik hier *gebragt ter aerde*:
Zoo word *de Glorie* eens geslegt,
Die ider schynt van *zulke waerde!*

Op 't Graf van een' wakker' Staetsman.

Hy was in *Peys* gelyk een' *Vader*,
In *Oorlog* 't heyl van 't *Vaderland*,
Schoon Hem de *dood* eens kwam te nader,
Zyn' Naem houd doch voór eeuwig stand.

Graf-schrift van eenen slemper.

Van mynen buyk een vat van bier, liqueur, en wyn,
Zoo moest noodzaakelyk dit Graf een kelder zijn.

Op 't graf van Willem Lam.

Gelyk den wolf het lam, heeft my de dood genomen,
Eer ik nog nauw'lyks was tot myn 'twee jaer gekomen,
Ik hadde wel gewilt, dat zy m'had mogen spaeren:
Want 'k waer een schaep geweest, en dat ter lange jaeren.

Op dat van eenen ervaeren Kok.

Ik kookte't alles malsch, maer wie zal willen weeten,
Dat ik nochtans zoo-rauw van wormen werd' geëeten?

Grafschrift van eenen Kruys-maeker.

'K heb menig *Kruys* gemaekt en menig kruys geleden,
En echter, waer ik was, de kruysen niet gemeden,
'T is wonder, dat my zoo de kruysen hebben b'haegt,
Daer ider-een-ze vlugt, en waer van ider klaegt!

Van eenen over-ouden Zerk, met dit opschrift:

Keert my eens om,

Gy zult weeten waerom.

Men zegt, dat *deezes Zerk* hier lag,
(Hy is al-langen tyd verdweenen)
Den zin die heeft my fraey gescheenen,
En 'k maek 'er daerom van gewag:
Veel' hadden hem bemerk't, bezien,
Een ider stond er van verslaegen;
Zoo steedsche zelfs, als vrênde Liên,
Elk-een die bleef *den uytleg* vraegen...
Hy had nu langen tyd gerust;
Maer niemand dorst, of kon hem roeren;
Hy scheen onmoog'lyk om vervoeren,
Dus was er niemand op belust...
Men nam dan voor, met g'lyke magt
Hem om-te-keeren, en te kyken,
Wat aen den and'ren kant zou blyken;
Maer ziet *een even-vies gedagt*.

Nu ben ik bly,

Dat 'k lig op d'ander' zy!

Hier zeg ik nu myn oordeel van,
Dat niemand wederleggen kan:

Of-schoon den Rym dient afgewezen,
De Vinding dunkt my weerd-geprezen;
Zoo hadden d' Oude somtyds iet,
Daer zich den Jongen blind op ziet,.

Ander.

Vraegt iemand, of dit *ernst*, of *mal* is?
Ik zeg hem, dat 't een *raer geval* is:
En zey my iemand: 't valt in *duygen*;
Ik riep het Graf-schrift *tot getuygen*.

**Op den Graf-steén van La Tombe,
in O: L: V: - kerke.**

La Tombe ligt hier niet,
Vraegt iemand, wat 't bedied?...
Hy ligt'er, daer hy lang vergruyst is,
Maer niet, daer hy niet lang verhuyst is...
Of iemand daer nog over momde,
Nu ligt *La Tombe* zonder *Tombe*.

**Grafdicht voor de deugdzaeme
Jouffrouwen *Hout-appels*.**

Hier ligt *de waer' Godvrugtigheyd*:
Hier ligt *het christelyk Beleyd*:
Hier ligt *de Zorg, of Iver-zugt*,
Gevolgd door heyl en ziele-vrugt:
Hier ligt *den Steun van 's Heere-kerk*,
Gegrond op menig deftig werk:
Hier ligt *d'Oodmoedigheid* voor-al,
Die niemand wel verheffen zal:
Hier ligt *de Mildheyd zonder maet*,
Tot Voorbeeld van den gantschen Staet:
Hier ligt *de Zeegbaerheyd*: hier ligt,
Dat Groot en Kleyn, Ryk', Arme stigt.
Of iemand my nu vroeg op onze bedorven tyd,
Waerom ik voor de zaak van simple Menschen pleyt?
En waerom dat ik schryf voor Die zoofraeye veerssen?
Dan zeg ik: zulke Liên zyn verr' de beste Keerssen!

Op 't Graf van *Homerus*.

Hy was een' blinden man, zegt ider, die hier ligt,
Maer neem geen blinden man, gy Lezer zyt bedrogen:
Hy zag die niets en zag, meer, als gy met twee oogen:
Een-ider blyv' *Homeer* om zyn vernuft verpligt.

Op Dat van *Virgilius*.

Virgil' ligt in dit Graf, *Virgil'* die ligt er niet:
Waerom ligt hy'er in?... en waarom niet?... de reden
Is deeze, dat *Virgil'* zyn geest het aerdsch ontvlied,
En dat het Graf alleen omvat zyn' aerdsche leden.

Op 't graf van zekeren *Geld-hof*.

'T is 't Graf van *Geld-hof*, dat gy ziet,
Een' ryken Man, gelyk 't mogt' schynen;
De grootste schatten haest verdwynen,
Wanneer het sterff'lyk gaet te niet:
Hy ging in stof
Met geld en *hof*.

Graf van eenen *Mode-philosooph*.

Hier ligt een' vrygeest; elk die zegt: hy is in d'hell':
Waerom? hy was een' beest, schoon in een Menschen-vel.

Grafstee van eenen *Blaesbalk-maeker*.

Den *wind* wist ik zeer-vast te sluyten
In *balken*, die men *blaezers* noemt,
Maer, schoon ik daer wierd in beroemd,
Den *adem* ging, en bleef my *buyten*.

Betrekkinge op het *Zelve*.

Hy leefde van den wind, maer zegt my: wist hy wel,
Dat 't leven niets en is, als wind, of winden-spel?

Op 't Graf van zeker' *Visscher*.

De wormen knaegen my, schoon dit ten onrecht is;
Want ik was eygentlyk de spyze van den visch.

Op Dat van eenen dronken *Kuyper*.

Hier ligt een' Kuypers-gast; den naem zal ik maer laeten:
Stierf deezen van het nat; hy leefde by de vaten.

Op Dat van eenen *Bedden-maeker*.

Daer ik den kost meê won, was ligt;
De *dood was mis*, moet ider zeggen:
Had zy gedaen na recht en pligt,
Zy moest m' in pluymen nederleggen:
Want *d'aerde* die was al-te-zwaer
Voor eenen Man van *ligte waer*.

Pegasus: keur van luimige, boertige en ernstige opschriften op luifels, wagens, glazen, uithangborden, enz. vervaardigd door Joost van Vondel en andere dichters, niet-dichters en rijmelaars (Amsterdam, J. Tak, 1846)

**Grafschrift op den Alchemist Hagenbach,
Overleden aan 't Graveel.**

Hier ligt begraven in een kist,
Het ligchaam van een Alchemist;
En die zijn jaren heeft versleten
Verholen wetenschap te weten;
Hij ging uit *Paracelsus* Boeken
Den steen der Philosophen zoeken;
Dan kreeg op 't lest de steen gewis;
Want hij daar van gestorven is.

Grafschrift.

Hier legt hij nu, O wandelaar,
Die met een kop're kandelaar
Ter aarde wierd geveld;
Hier kigt die dapp're held.
Hier ligt Jacobus Oversteeg,
Die zulk een brui van achtren kreeg,
Dat hij mors door ter aarde zeeg,
En 't nooit heeft na verteld.

Grafschrift te Diemen in de kerk, omtrent den Preekstoel.

Anno 1639 den 23 sten Januarij, is gestorven
Klaas Heynderijksen Visker, van Diemer pad,
Bij zijn leven was hij veeltijds vuil en nat.
De Heer die wil de weduwe en zeven kinderen zooveel geven,
Daar zij met God en met eeren of leven.

Grafschrift op den Candidaat Tijl, bijgenaamd Stuit, een liefhebber van druivennat.

Hier ligt begraven Tijlekind,
Til op, Sint Pieter! s'hemel klink;
Laat in gaan toch dien goeden *Stuit*,
Hij voegde dik een groote fluit.*
Hij preekte wel, maar zoop nog beter,
Och laat hem in, O Sinte Peter!
Als ik er stond, ik liet in ijl,
Passeeren Candidatus Tijl.

* Soort van glas, waaruit men Champagne- of Bourgonje-wijn drinkt.

Grafschrift.

Mijn vriend hier rust ik in deez kist;
Maar 't spijt mij dat ik niet en wist,
Dat de dood is kort, en 't sterven lang
't Is in de kist zeer naauw en bang.
Belacht gij mij? zoo ik het wist,
Ik rees van spijt weer uit de kist.

Grafschrift op Willem Ysbrantsz. Bontekoe.

Hier ligt die *Willem*, zoon van Ysbrant Boutekoe,
Die met zijn schip eens sprong tot d'eersten hemel toe,
Nu ligt hij in 't graf; zijn ziel vloog van der aard
Ten derden Hemel, door eene tweede hemelvaart.

Grafschrift te Haarlem.

Hier ligt begraven, Lezer,
De oude *Dirk Janssen Bezer*,
Honderd en elf jaren was hij oud
Toen hij eerst ging trouwen
Ten echte een Jonkvrouwe.
De Pastoor sprak tot hem stout,
Dirk gij zijt te oud, en komt te laat,
Om te voldoen den eisch van den echten staat.
Dirk antwoordde den Pastoor zeer vrij,
Zet de honderd aan een zij,
En dan de elf jaar maar behoud,
Zoo ben ik zeker niet te oud.
Dit Huwelijk is volbragt
Vol liefde en zonder klagt,
En hebben t'zamen een dochter gewonnen,
Die eindelijk is gestorven een Nonnen.

Grafschrift op een Timmerman, die van een dak vallende zijnen dood vond.

Hier ligt begraven door ongeluk groot
Een Timmerman, die gevallen is dood.
Daar ach! dit ongeluk hij ontving,
Door rasser af te komen dan hij naar boven ging.

Grafschrift voor de Papegaai van N. N.

Hier moet ik droevig voor de gier en voor de kraai,
Mijn uitgeleefde beest, mijn zoete praler laten.
De rouw om dit verlies zal mij geen mensch ontpraten
Ten zij hij klappen kan gelijk mijn Papegaai.

Grafschrift op een Schijnvromen.

Hier ligt Schijnheiligheid begraven,
Die stadig van de Godsdienst sprak,

En van de deugd: maar d'ondeugd stak
In 't hert, als hij hem dede laven
Zoo rijkelijk met weezen goed,
En weduwen haar vleesch en bloed.

Grafschrift te Leeuwaarden.

Beneden dezen blaauwen steen,
Daar rust een Broeder van *Sileen*,
Die staag, in 't wulpsche druivensap,
Bij rook, en smook, en handgeklap;
Bij Klosbaan, Kaart, en Teerlingspel,
Verkreeg en hield zijn tijdljik wel.
En Lezer hebt ge ook altemet,
U in zijn kroegje wat verzet,
En in zijn spreukjes wat verheugd,
Zoo doet te met hem deze deugd,
En sproeit dit Graf, met bier, en wijn,
Opdat hij eens mag vrolijk zijn,
Naar dien tot straf in Plutos dal,
Hij *Tantalus* verpoozen zal.

Grafschrift.

Hier onder ligt Hans Warrewod,
Wiest mir genadig liber God,
Ont vergebt de zonden mijn;
Wen ig wirt vergeben dijn,
Als doe waardt Hans Warrewod,
On ig der lebendiger God.

Grafschrift te Franeker.

Sta wandelaar, sta stil! hier ligt een Pleitbezorger,
Heeft menig beurs geligt van Landheer, Boer en Borger;
En voor hun vaak in dienst de waarheid niet gespaard,
En niet opregtelijk aan 't heilig regt verklaard;
Doch ging er los op heen, de kop wou 't niet bevatten
Maar vulde zich slechts op met Bacchus zuivere schatten,
Die Christ- en on-Christen met logens heeft gepaaid,
En door kwaadsprekendheid de klinkmunt hen ondraaid.
Nu ligt hij tegen dank hier in deez kuil te rotten,
En wordt bespot van die, daar hij dacht mee te spotten.

Grafschrift op een' Kleerenmaker.

Hier ligt een Kleerenmaker prijzenswaardig,
Door dien hij was geheel regtvaardig;
Want wat men hem in handen gaf,
Hij hield maar 't minste deel daaraf.

Grafschrift op Kapitein de Haas.

De *Haas*, een fiere Leeuw, in 't Britsche Zeegevecht
Stond pal in 't midden der gearpste waterhonden,
Tot hem een kogel heeft voor uit naar God gezonden,
Om wraak te vorderen van 't geschonden waterregt,
Sta vreemdeling, en zeg tot glorie van de Zeeuwen,
Dat hier de Hazen zelf veranderen in Leeuwen.

Grafschrift op den Heer Lauris, te Maastricht begraven.

Hier ligt Heer Lauris in het graf,
Dien sint Anloon te vreten gaf;
Een zwijn in leven en in werken,
Die meer bij mooije Meisje lag,

Dan in Brevier of Bijbel zag.
Bidt, zoo 't kan helpen, voor dit verken.

Grafschrift.

Och lieve lezer 't en is geen jok,
Hier ligt begraven Coenradus kok;
Hij kookte veelderlei lekkere beten,
Maar de wormen hebben hem raauw opgegeten.

Grafschrift op een uitstekende Gierigaard.

Hier onder ligt begraven Jan van der Scharen:
Hij stierf voor de Noen, om 't middagmaal te sparen.

Grafschrift op Johan van Galen.

Hier rust het koude lijk van die zijn volk deê blaken
De dood, hoe stout, dorst hem van voren nooit genaken,
Zij trof hem, als *Achil*, van achter in zijn voet:
Toen vocht bij met een Been, maar met een dubbele moed,
Daar zinkt die Held in d'aard, die 's vijands vloot deê zinken.
De Beurs aan d'Amstel, die hij in den staat doet blinken
Verliest, met hem, haar glans. Men schrijf dan op zijn graf:
Hier rust het stof van die ons stof tot roemen gaf.

Johannes Matthias Pfeil, *Luimige en ernstige opschriften en advertentien, deur- en vensterbriefjes, memorieblaadjes en grafschriften, conjugatien en naamspelingen, vlag- en muurschriften, parodiën, enz.* (Amsterdam, Gerardus Theodorus Bom, 1860)

Grafschrift.

Jan Diedrik van der Leeuw,
Wiens grafschrift gij hier leest,
Was 't vierde van een eeuw
In Hymens boot geweest,
En gaf op dat gedachtenisfeest,
Door een subiten val, den geest.
Hij stierf dus, zoo men zeggen mag,
Juist op zijn tweeden bruiloftsdag.

Grafschrift op een reus.

Sta, wandelaar! en neem uw hoed af;
Hier ligt een Goliath in 't graf,
Die, lang en grof geschapen,
Zich eens liet kijken voor klein geld,
Maar thans ligt uit te slapen,
Door d'ijzren arm des doods geveld.
Het was een vent van tien voet lang
En voor geen hel of duivel bang.

Grafschrift op een dwerg.

Hier rust een dwerg, wiens groote ziel
Te klein een huis ten deel hier viel,
Zoodat hij elders henen vlood ...
Maar ... dit bekocht hij met den dood.

Grafschrift op menigeen.

Hij, die hier sluimert onder de aard,
Is nauwelijks dit grafschrift waard.

Grafschrift.

"En hij komt nooit weêrom!"
Met driemaal dat gebrom

Gaat Janmaat naar de kom
Der wijde Middeldandsche zee;
Maar waar ons ligchaam moog belanden,
In zee of Afrikaansche zanden,
Of tusschen krokodillen-tanden,
Het streven brengt herleven meê.

Grafschrift.

Ik occupeer thans mijn dertiende woning,
Doch maak in deze de slechtste vertooning.

Grafschrift.

Bezoek deez' akker menigmalen,
Waarheen gij mij eens volgen zult,
Om in de diepte neêr te dalen,
Wanneer uw dagen zijn vervuld.
Denktgij soms, dat de dood nog verre van u zij,
Geloof het niet, o neen! geloof hem zeer nabij.

Grafschrift.

Numero dertig van de graven
In dit statig kerkgebouw
Bevat de lijken van den Koster
Vader Scheefnek, en zijn vrouw.

Grafschrift.

't Was mijn uitdrukkelijke wil,
Dat mij geen grafschrift werd gegeven;
'k Bepaalde ook in een codicil,
Dat deze wensch werd op mijn zerk geschreven.

Grafschrift.

“Bij God zien wij elkander weder!”
Met dezen roep uit zijnen mond
Besloot eens mijn geliefde vader
Zijn laatste levensavondstond.
Ik hoop, nu 'k mede ging ter rust,
Dat ik hem tref aan gindsche kust.

Grafschrift.

Mijn leven ging zeer vlug voorbij...
Hier ligt mijn stoflijk overschot.
O lezer! wensch u nevens mij.
Doch tevens uwe ziel bij God!

Grafschrift.

Het moog' de neuzen van de levenden niet hindren:
Hier sluimren vader en moeder met drie hunner kindren.

Grafschrift.

Ik ben gestorven en begraven ... maar het heeft
Mij geen oogenblik berouwd, dat ik heb geleefd.

Grafschrift.

Uitmuntend noemt men hem, die veel talenten heeft:
De man, die thans hier ligt, omdat hij niet meer leeft,
Was niet uitmuntend, maar hij maakte valsche munt;
Hij werd daarom gepakt en was dra uitgemunt.

Grafschrift.

De geneeskunst, met alle middelen in hare magt,
Heeft moeite genoeg aangewend en verspild,
Om een levergebrek, waaraan men mij sukklend dacht,
Te herstellen; maar 't schortte me aan de milt,
Gelijk de ontleedkunst dit later aan 't licht heeft gebragt.
Is mijn levensdraad, hoe broos ook, toch niet te vroeg verbroken,
Omdat men mijn lever en niet mijn milt heeft aangesproken?
't Is mogelijk, maar wekke deez' vraag hier geen strijd!
Want niemand sterft er vóór zijn tijd.

Grafschrift.

'k Geloof den Griekschen wijsgeer niet,
Die als zijn meening durft verklaren,
Dat, als het leven ons ontvliedt,
De ziel in eenig dier zal varen.
'k Geloof, dat mijne onsterfelijkheid
Zich daarin zal betoonen.
Dat, als mijn ziel van 't ligchaam scheidt,
Zij 't eens weêr zal bewonen.

Grafschrift.

Hoe kon de dood zich zoo duperen,
Dat hij mijn Griet heeft weggehaald!
De rust, waarvan 'k mag jousseren,
Is ongehoord goedkoop betaald.

Grafschrift.

Mijn naam is mijn eer;
Hem ... en geen woord meer...
Schrijve men hier neêr:
Joost Keer.

Grafschrift.

In 't jaar achttien honderd vijftig en vier,
Gaf ik den doodsnik en bragt men mij hier.

Grafschrift.

Zij, die het meest hem, die hier ligt, betreuren,
Zijn niet zijn erven, maar het zijn zijn crediteuren.

Grafschrift.

't Is een klein amusement,
Als gij op een kerkhof bent,
Op de zerk van ieder graf
't Daar geschrevene te lezen,
Dat somtijds ondenkbaar laf,
Maar ook geniaal kan wezen:
Ik gun u dit amusement,
Als gij mijn graf genaderd bent.

Grafschrift.

Door velen verguisd, ben ik ten grave gedaald,
Mijn ziel is bij God, waar de onschuld zegepraalt.

Grafschrift.

Onder deze zerk rust mijnheer
David Franciscus Suikerpeer.
Hij wist zijn levenshulk niet lang te sturen,
Gelijk alle suikerperen zeer kort duren.

Grafschrift.

Gansch onverwacht
En in de kracht
Van zijn zoo nuttig leven,
Ontrukte mij de dood
Een waardig echtgenoot,
Wiens wedergade de aard mij nimmer kan hergeven.

Grafschrift.

Naar de overledene heeft doen beschrijven,
Die tot de vervulling een som gelds heeft gestort,
Zal steeds dit graf gesloten blijven,
Al kwamen in 't vervolg ook graven hier te kort.

Grafschrift.

Ik liep door 't eene nat in 't ander
En kwam alzoo te sneven;
Want wijn ontnam mij het verstand,
En 't water nam mijn leven.

Grafschrift.

't Is niet mijn vroege dood, die mij nog treuren doet,
Maar dat men zelfs mijn graf zoo duur betalen moet.

Grafschrift.

Gij, meisjes en knapen,
Die veel houdt van slapen,
Vervoegt u hier
In mijn kwartier!

Grafschrift.

Hieronder ligt jufvrouw Margriet,
Die onder 't kijven 't leven liet,
Maar sinds zij werd in slaap gesust,
Tot op dit oogenblik stil rust.
Treedt zacht dus; want als zij ontwaakt,
'k Wed dat zij voort aan 't kijven raakt.

Grafschrift.

Ik sloot mijne oogen, bevelend en hopen,
Dat nimmer mijn graf zal worden geopend.
Slechts als de stem van God de graven zal doordringen,
En aan de dooden daarbinnen het opstaan gebiedt,
Dan zal ik herrijzen; maar eene vroegere ontsluiting ..
Ik beveel het en hoop het ... gebeure hier niet.

Grafschrift.

Er rijzen, als uit andre graven,
Geen wondren uit mijn graf;
Als zondig mensch en niet als heilig,
Legde ik mijn leven af.

Grafschrift.

Zal 't loon eens onze werken volgen?
Volzalig dan de doode die hier ligt!
Een brave zoon, die in zijn leven
Nooit afweek van zijn kinderlijken pligt.

Grafschrift.

Wat ik, op d'oever van den dood, van mijn bestemming dacht,
Kan u welligt ook moed voor u zelve geven.

'k Zal u dan zeggen, wat ik hopen heb verwacht:
Een blij toekomstig zalig leven.

Grafschrift.

Genaakt gij dezen steen,
Een vader, oud en blind,
Bragt zijnen zoon hierheen,
Een braaf en eenig kind.
Ziedaar wat u het schrift,
In dezen steen gegrift,
Beknoptlijk geeft te lezen.
Och geef' de goede God,
Dat bij *zijn* overschot
Ook 't *mijne* dra moog' wezen!
Quod es fui, sum quod eris.

*Philosophische gekheid: komische, erotische, stichtelijke en onstichtelijke
punddichten en berijmde opschriften, bijeenverzameld door eenige jongens van Jan
de Wit (Amsterdam, Mulder, 1861)*
[selectie die niet in vroegere bundels voorkomen]

Eerste deel

Grafschrift aan den Hoorn.

Der katers gekrol, als 't is in Maart,
Maakt menig bloode hart vervaard;
De kerkuil en al zijn geslacht
Vliegen meest alle bij der nacht;
En de aap, die zijn zelf van achteren niet kan dekken,
Wil meest andere beschimpen en begekken;
Zegt, naturalisten overluid,
Wat dees drie hun doen beduid!

Grafschrift.

't Wel leven van een' predikant
Sticht veel meer als zijn verstand.

Grafschrift op eenen goddeloozen.

Hij stierf alsof hij geen herleven had verwacht,
Hij leefde alsof hij nooit om sterven had gedacht.

Gierigaards Grafschrift.

Hier ligt een mensch in de as,
Die, gierig in zijn leven,
Den geest naauw wilde geven,
Omdat het geven was.

Tweede deel

**Grafschrift van den Schout te Kudelstaart.
genaamd Jan Gat.**

Jan Gat en zijn wijf,
Die hebben twee paar billen,
Al is hij kreupel en stijf,
Hij kan haar nog wel drillen.

Grafschrift.

Deez steen dekt van mijn wijf,

Het afgestorven lijf.
'k Benijd haar lot in geenen deelen.
Wijl dat ons beider moeijelijkheid
Geslist is, en ter neêr geleid;
Want niets kan haar in 't graf vervelen.
Ook is de rust, aan mij bereid
Niet minder, want ik missende dit wijf,
Met eene ook misse alle onrust en gekijf.

Grafschrift.

De welvaart is een hemelgift,
De nijdigheid een helsche drift,
Wie dan gezegend is op aard,
Die heff' zijn oogen hemelwaard,
En dank' Hem die het alles geeft,
Daar mensch en vee en visch door leeft.
